

Dagbog af covid19

Man. 20/4 2020.

Det er dag 40 af coronaferie.

Jeg bliver som de fleste andre dage vækket af min mor, og så skal jeg lave lektier.

Dagene ligner hinanden, og det er som om at tiden står stille.

Man ligger i sin seng det meste af dagen. Undtagen hvis man skal gå med sin hund, hente mad eller hvis man ikke kan holde lektierne ud mere, og det sker.

Når jeg nægter og lave flere lektier går jeg for det meste en tur, med min veninde eller alene.

Nogle gange er jeg sammen med mine veninder flere dage ad gangen fordi så kan man lave lektier sammen og det er klart sjovere end og gøre det alene.

Man bliver hurtigt træt af sine forældre, og bare sin familie generelt. Vennerne bliver man på mystisk vis os uvenner med. Jeg tror det er fordi man keder sig så meget. Der sker ingenting og hvad skal man så lave?

Karantæne bliver man skør af som ung.

Hvis man vil lave noget sjovt i de her dage så er det ikke fordi der ikke er mulighed for det. Det kan man sagtens. Når jeg keder mig utrolig meget, så laver jeg en aftale med mine veninder. Eller går en tur til stranden og bader med nogen jeg kender.

Min personlige mening om nedlukning er ikke som den har været. I starten af karantæne var jeg godt nok træt af det, men nu da jeg er blevet vandt til det så er det ikke så slemt igen.

Jeg kan komme i tanke om en masse ting der ville være værre end det her og jeg er ret sikker på jeg taler for de fleste unge når

jeg siger det fordi nu da mange har fået lov til og være sammen med hinanden en og en eller to og to så er det ikke så slemt igen.

Min hverdag før Corona forholdt sig nogenlunde sådan her: jeg stod op og gik i skole, efter skole var jeg sammen med mine venner og så kom jeg hjem ved 8-9-tiden om aftenen, og i weekenderne ville jeg normalt gå til fester og bare være sammen med mine venner.

Nu er hverdagen som sagt anderledes og ligeså med weekenderne, men jeg føler at jeg stadig får nogenlunde udfyldt mine behov for socialt samvær med mine venner.

Jeg glæder mig til frisørerne åbner igen, og til at man kan tage til Århus og gå rundt. Fester savner jeg også. Også at man kan være sammen mange ad gangen.

Mvh anonym 15 år.